

Allahs ﷻ Nåde

Bismillahir Rahmanir Raheem

Allah ﷻ har begunstiget menneskeheden så meget af Sine velsignelser og Nåde, at vi ikke kan begynde at optælle dem alle. Universets Herre ﷻ talte sandt da Han sagde:

﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾

"Og Vi har visselig beæret Adams børn". [MOQ al-Isra 17:70]

Men mennesket bliver nemt distraheret fra sin Herres ﷻ begunstigelser. Mens hele universet, Englene, og plante- og dyrelivet deri, er i en fortsat tilstand af underkastelse og lovprisning til Ham ﷻ, kan mennesket være utaknemmeligt, arrogant, og endda i en tilstand af fornægtelse.

Kuffar, som fornægter Allahs ﷻ eksistens, nyder godt af frugten af Hans ﷻ skabelse, og går på Jorden, som om de ejer den, og alligevel nægter de at erkende Ham ﷻ. Igen ryster Allahs ﷻ Tale os til den grad, at vi må anerkende det faktum, at menneskeracen er hurtig til at nyde af denne Jords nydelser og komfort som Allah ﷻ skabte, idet Han ﷻ sagde:

﴿فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ﴾

"Hvilket af jeres Herres Tegn, vil I to (dvs. Mennesker og Jinn) da benægte?" [MOQ al-Rahman 55:13]

Altså er der et enormt behov for, at vi mennesker tager noget tid ud af vores travle hverdag, til at overveje de utallige begunstigelser, og den overflodige generøsitet, der er tydelig for os alle, som vi tager for givet hver eneste dag, endda hver eneste sekund af vores liv, for at beskytte os fra utaknemmeligheden og arrogancens sygdom, som Kuffar besidder. Ved at overveje denne Nåde kan vi reelt påskønne, elske, og velvilligt adlyde den Almægtige Allah ﷻ. Profetens ﷺ barnebarn, al-Hasan ؑ, sagde: **"Tal ofte om Allahs gavmildhed, fordi det at tale om den, er at vise taknemmelighed (Shukr)".**

Hvor er bedre at starte, end vores egen eksistens? For dette er den første Nådegerning, vi hver især er blevet begunstiget med. Hvordan kunne vi overhovedet sidde her, hvis ikke det var på grund af **al-Muhyi** (Den som giver liv), Allah ﷻ? Hvem andre end Ham besidder magten til at skabe (ud af intet)? Hvis ikke det var for **al-Khaliq** (Skaberen) Allah ﷻ, hvordan kunne vi så betræde jordens overflade? Allah ﷻ minder os om dette da Han ﷻ sagde:

﴿أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا﴾

"Kan mennesket slet ikke huske, at Vi skabte ham forhen mens han ikke var noget overhovedet?" [MOQ Maryam 19:67]

Han ﷻ Alene bærer ansvaret for vores skabelse. Bare kig på antallet af babyer som går tabt, er dødfødte, eller som fødes med fatale medfødte defekter, eller som dør i en ung alder. Dette er sandelig en barmhjertighed, at vi er i live og sidder her overhovedet! Dette i sig selv er visselig grund nok til at vise Ham ﷻ vores shukr (taknemmelighed) og underkaste os til Ham ﷻ.

Men lad os studere os selv et øjeblik, for Allah ﷻ siger:

﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾

”Og i jeres selv, vil I da ikke se?” [MOQ al-Dhariyat 51:21]

For dette studie vil sandelig føre os til at værdsætte den store Ni'mah (Nåde), som vi er blevet skænket af **al-Musawir** (Formeren). Det er da smukt, hvorledes Han ﷻ formede vores kroppe i perfekt proportion fra top til tå. En gave, biologer og videnskabsmænd, kun kan undre sig over og beundre på afstand, idet ingen kan hamle op med det **al-Musawir** skabte.

Og kompleksiteterne og detaljerne i vores kroppe fortæller jo overordentlig meget om Hans ﷻ kærlighed og varetagelse af os, og dette burde minde os om den mægtige livsgave, vi er blevet skænket. Allah ﷻ siger:

﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾

”Åh menneske! Hvad har da ført dig væk fra din gavmilde Herre? Som skabte dig, formede dig og derpå gav dig en opret form? Han kan give dig den form Han vil”. [MOQ al-Infitar 82:6-8]

Her appellerer Allah ﷻ til vores hjerter, ved at påminde os om denne kostbare gave, vi kalder livet. Han ﷻ påmindes os om vores perfekte forfatning, hvilket skyldes Hans ﷻ Nåde. Denne betragtning burde anspore os til at vise dyb respekt, oprigtig taknemmelighed, og kærlighed til **al-Musawir**. Balance og perfektion er til at få øje på, og videnskabelige tidsskrifter og bøger, er fyldt med detaljerede forklaringer af dette.

Eksempelvis i bogen, (Engelsk titel: ’**Man Does Not Stand Alone**’), som er skrevet af Abraham Cressy Morrison, står der følgende: ”I en del af menneskets øre, er en serie af cirka firetusinde minutiøse, men komplekse buer, afrettet med udsøgt regularitet i størrelse og form. Disse kan siges at ligne det musikalske instrument, og ser til en vis grad ud til at opfange og transmittere hver eneste kadence af lyd eller støj til hjernen, lige fra tordenbraget til grantræernes hvisken ...”

Og i bogen (Engelsk titel: ’**Allah and Modern Science**’), der blev skrevet af A. Nawfal, står der følgende: ”De visuelle funktioner udføres primært af øjnene, med deres 130 millioner retinale lysreceptorer. Og øjenlågene med deres øjenvipper på, beskytter øjnene dag og nat. Og deres bevægelse som er ufrivillig, holder støvpartikler og andre fremmedlegemer ude. Øjenvipperne kaster deres skygge over øjet, for at mindske lysets intensitet. På grund af deres bevægelser, så beskytter øjenlågene øjnene imod at udtørre. Den væske omkring øjet vi kalder tårer, er også et yderst effektivt, og kraftigt desinficerende middel...”

﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ﴾

”Åh menneske! Hvad har da ført dig væk fra din gavmilde Herre? Som skabte dig, formede dig og derpå gav dig en opret form? Han kan give dig den form Han vil”. [MOQ al-Infitar 82:6-8]

Subhan Allah (dvs. Han er Mægtig og Ophøjet, og fri for enhver mangel)!

Dette var blot et udpluk af nogle af de underfundige systemer, som udgør menneskekroppen! Derudover er der også fordøjelsessystemet, som arbejder ubevidst bag kulisserne, for at fjerne næringsstoffer fra vores mad og fordele dem til vores millioner af celler. Eller vores hjerter som ustandseligt pumper tusindvis af liter af vores blod gennem vores kroppe dagligt. Eller vores hjerner, som har flere nerveceller end der er stjerner i galaksen, som gør os i stand til at huske en mangfoldighed af ord, meninger, følelser og besvarelser, som vi

så kan komme i tanke om årtier senere. Alt sammen er gaver fra **Al-Baari** (Den der giver liv), som vi tager for givet. Har vi overvejet denne mægtige Ni'ma fra Ham ﷻ? Ser vi ikke dem omkring os, som er syge eller invalide? Ser vi ikke dem omkring os som er blind og døve, dem som er epileptikere eller dem som er ramt af kræft? Man skal blot besøge en, som er syg med bronkitis eller emfysem for at påskønne evnen til at trække vejret, eller en som er mentalt retarderet, for at påskønne sindets vidunderlige gave.

Burde dette ikke være nok, til at indse livets vidunderlige gave? Men mennesket har åbenbart brug for en påmindelse.

Lad os tage et kig på en diskurs, der fandt sted mellem en fattig person og en vis lærd, i det Muslimske Indien for mange år siden. En fattig mand kom til en lærd en dag og klagede over sin fattigdom. Han brokkede sig over at han ikke havde nogen ordentlige klæder, ingen mad at snakke om, intet rigtig sted at bo, og at Allah ﷻ ikke havde givet ham noget. Hvorfor var han blevet svigtet på den måde? Den lærde ville give den utaknemmelige person en lærestreg, så han fortalte manden, at han sagtens kunne gøre ham til en rig mand. Den fattige person var lutter øre og ivrig efter at vide, hvad den lærde kunne tilbyde ham. Så den lærde sagde, at alt hvad han skulle gøre, var at skære sit ene øje ud, og sælge det til ham for 1.000 rupier. Den fattige mand var chokeret. 'Jeg kan da ikke sælge dig mit øje!', sagde han, 'for så kan jeg ikke se ordentligt!' Derefter bad den lærde ham sælge det ene af sine ben til ham for 1.000 rupier. Igen nægtede manden, og protesterede ved at sige, at han ikke ville kunne gå hvis et af hans ben blev taget fra ham. Derefter bad den lærde om en af hans arme, men han blev afvist. Endelig sagde han til manden, 'Du har sandelig været absurd og utaknemmelig! Kig engang på disse begunstigelser Allah ﷻ har skænket dig således at du ikke vil af med dem for en stor sum penge. Kan du ikke se at du allerede er rig med adskillige gaver fra Allah ﷻ?'

Han ﷻ havde sandelig al ret til at sige:

﴿ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُوْحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾

"Derefter formede Han det, og pustede sjælen (Allah skabte) i det, og Han gav jer hørelse, syn og hjerter. Lidt er det I viser af taknemmelighed". [MOQ al-Sajdah 32:9]

Ja, det er sandt, skønt Allah ﷻ vil skænke livet og helbredets gave til mange, at Han ﷻ også vil teste Sine tjenere med katastrofer og dårligt helbred, og nogle gange er vi utaknemmelige, og klager og brokker os hvert øjeblik.

Når Abu al-Mughirah plejede at blive spurgt om hvordan han havde det, plejede han at sige, 'Vi er dækket af Herrens generøsitet, men er ikke i stand til at vise nok taknemmelighed. Han er kærlig overfor os, skønt Han ikke har brug for os, og vi er respektløse overfor Ham, skønt vi er afhængige af Ham'.

Allah ﷻ siger:

﴿فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَنَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَنَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ﴾

"Hvad angår mennesket, når hans Herre vil prøve ham, ved at give ham ære og goder, så siger han (selv) glad, 'Min Herre har æret mig!' Men når Han prøver ham ved at begrænse hans midler så siger han 'Min Herre har ydmyget mig!'" [MOQ al-Fajr 89:15-16]

Subhan Allah!

Endda disse prøver og trængsler, sygdom og ulykke, afhold og katastrofer, er også en Nåde fra Allah ﷻ **al-Raof** (Den der tilgiver). Også de syge og vanføre, invalide og forkrøblede, disse personer er ikke undtaget fra Allahs ﷻ Nåde, idet der i lidelserne er overordentlig belønning at hente, hvis man er tålmodig.

Det blev berettet af Abu Sa'id al-Khudri ؓ og Abu Hurairah ؓ, at Profeten ﷺ sagde:

((مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَكَأٍ وَصَبٍ وَكَأٍ هَمٍّ وَكَأٍ حَزْنٍ وَكَأٍ أَدَىٍّ وَكَأٍ غَمٍّ حَتَّى الشُّوْكَةِ يُشَاكُهَا إِيَّا كَفَرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ))

”Når muslimen rammes af ubehag, trængsel eller sygdom, sorg, eller endda bekymring, vil Allah slette en del af hans synder”. [Sahih al-Bukhari, i Kitab al-Marad]

Abu Hurairah ؓ fortalte, at Profeten ﷺ sagde:

((مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُصِيبْ مِنْهُ))

”Den Allah ønsker noget godt for, vil Han sandelig prøve”. [Sahih al-Bukhari, i Kitab al-Marad]

Uanset om det måtte være en sygdom, mild eller streng, en invalidering, ulykke, fatal lidelse, så er alle disse trængsler vi møder, simpelthen en mulighed for, at Allah ﷻ vil skænke os store belønninger, og udviske vores synder.

Han ﷻ har også givet os ledsagere i dette liv, og lagt kærlighed og hengivenhed mellem mand og kone. Han ﷻ gav os også afkom, der kan give os stor glæde og fryd gennem deres opvækst og støtte og hjælp i vores alderdom. Dette er sandelig ikke små Nådegerninger, hvilket enhver ægtemand og far iblandt os vil bevidne.

Allah ﷻ siger:

﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ بَنِينَ وَبَنَاتٍ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ أَقْبَابًا لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَبِّهِمْ وَبِالنَّبِيِّينَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَبِّهِمْ﴾

”Og Allah har givet jer koner af jeres egen slags, og fra jeres koner har Han givet jer sønner og børnebørn, og Han skænkede jer gode forsyninger. Vil de derefter erkende falskbeden, og fornægte Allahs Nåde?” [MOQ al-Nahl 16:72]

Allahs ﷻ Nåde ender ikke der, fordi Han ﷻ, **al-Badee'** (Den der skaber ud af intet), skabte ikke kun mennesket i den bedste form, men Han ﷻ skabte Jorden og Universet omkring mennesket som et hvilested til ham.

Han ﷻ siger:

﴿أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا﴾

”Har Vi ikke skabt Jorden som en vugge?” [MOQ al-Naba 78:6]

Jorden er ikke ligesom de andre planeter i Universet. Den er blevet designet og skræddersyet, så den passer til vores behov. Allah ﷻ, **al-Faatir** (Som alting oprinder fra), har også distanceret Solen fra Jorden i det helt rigtige omfang. Hvis Jorden var bare lidt tættere på Solen ville heden have skoldet den, og vi ville ikke kunne

leve. Hvis Jorden var bare lidt længere væk fra Solen, ville gletscherne have dækket den, og igen ville få ting have været i stand til at overleve.

Oxygenniveauet ligger på de kritiske 28 procent af luften i atmosfæren; et niveau, som holder livet kørende men som ikke ligger højt nok til at forårsage en spontan antændelse. Hver eneste dag ryger meteoror i retning af Jorden, men kan ikke gøre skade, på grund af den beskyttende atmosfæriske grænse, som sikrer, at disse himmellegemer har opbrugt deres energi, når de til sidst rammer Jorden. Alt det er tydelige tegn på **al-Rahmaans** (Den Barmhjertige) kærlighed og hengivenhed til menneskeheden for at sikre vores komfort og velbehag.

﴿فَبَآئِيَ آآءِ رَبِّكُمْ أَتُكذِّبَانِ﴾

”Så hvilket af jeres Herres Tegn vil I to (dvs. Mennesker og Jinn) benægte?” [MOQ al-Rahman 55:13]

Allah ﷻ undertvang også miljøet til mennesket. Han ﷻ siger:

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾

”Det er Ham, der undertvang Jorden i jeres tjeneste (dvs. Han gjorde det nemt for jer at gå og leve på den, og dyrke den osv.), så gå derfor ad dens stier, og spis af Hans forsyning, og hos Ham vil I blive genopvækket”. [MOQ al-Mulk 67:15]

Han ﷻ tillod også mennesket at lave værktøjer for at styrke og gavne sig selv.

Han ﷻ siger:

﴿وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ﴾

”Og Vi nedsendte Jern, hvori der er mægtig styrke, og megen gavn til menneskeheden”. [MOQ al-Hadid 57:25]

Alt dette kom fra Allah ﷻ, **al-Razzaaq** (Den der forsyner).

Men mennesket forårsager kaos og lidelser, hvis det overlades til sine egne lyster og begær, for det er uegnet til at bringe et retfærdigt og balanceret system til sig, men i stedet er det årsagen til lidelse og elendighed i verden når det vender sig bort fra Retledningen fra **al-Malik** (Den der er Ejeren af alt hvad der findes).

Allah ﷻ siger:

﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ﴾

”Korruptionen har spredt sig på jorden og havet, som et resultat af det mennesket har begået”. [MOQ al-Rum 30:41]

Som et yderligere udtryk for Sin Endeløse Nåde, så har Allah ﷻ, **al-Haadi** (Den der retleder), givet menneskeheden retledning i form af alle de åbenbarede Bøger og Profeter hvoraf den sidste er Muhammad ﷺ, som alle bevidner den kærlighed, Han ﷻ har til Sine tjenere. Han ﷻ skænkede mennesket anvisning og fokus i hans liv, således at vi kan leve under retfærdighed, hvilket kun Hans ﷻ lovgivning bringer.

Allah ﷻ siger:

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾

”Vi sendte Vores Sendebude med tydelige tegn og med dem nedsendte Vi Bogen, således at menneskebeden kan rettes op med retfærdighed”. [MOQ al-Rum 76:25]

Men Nåden stopper ikke der. Fordi Allah ﷻ gjorde Jordan til et testområde (**Dar-ul-Ibtala**) til os som betingelse for at give os Sit ﷻ Paradis, et sted med uforlignelig skønhed, intet øje har set, intet øre har hørt, og hvori der eksisterer nydelser, som mennesket aldrig har oplevet.

En bolig hvis prægtighed og skønhed, vi kun kan prøve at forestille os i vores fantasi. Og Allah ﷻ beskriver den i en betagende Ayah:

﴿يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهُيهِ الْأَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾

”Bakker af guld og kopper vil blive stillet frem foran dem, hvori der vil være hvad man inderligt ønsker sig; alt hvad øjet kan finde nydeligt, og I vil forblive der”. [MOQ al-Zukhruf 43:71]

Selvfølgelig vil der være en test til menneskeheden. Livet i denne verden er blot et springbræt og en skillevej til det reelle liv i det Hinsides.

Men **al-Raof** (Den der er Overbærende), har sandelig udglattet vejen for os. Og Han ﷻ har åbnet dørene for os, og gjorde det muligt for os at nå derhen. Chancerne er virkelig til vores fordel. Se engang hvordan Allah ﷻ **al-Rahmaan** (Den Barmhjertige) er Barmhjertig, når Han ﷻ bedømmer vores handlinger:

Ibn 'Abbas ﷺ beretter, at Profeten ﷺ sagde:

((إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ ثُمَّ بَيَّنَ ذَلِكَ فَمَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمَلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِ مِائَةٍ ضِعْفٍ إِلَى أضعافٍ كَثِيرَةٍ وَمَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَلَمْ يَعْمَلْهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ عِنْدَهُ حَسَنَةً كَامِلَةً فَإِنْ هُوَ هَمَّ بِهَا فَعَمَلَهَا كَتَبَهَا اللَّهُ لَهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً))

”Allah har visselig nedskrevet de gode og syndige handlinger. Derefter forklarede han dette. Den der havde hensigt om en god handling, men som ikke udførte den, nedskriver Allah denne handling hos Sig som en fuldent god handling, men hvis personen havde hensigt om den og udførte den, nedskriver Allah den hos Sig, som alt fra to gode handlinger til syvhundrede gange, eller mange gange endnu. Men hvis den person havde hensigt om en syndig handling, og ikke udførte den, så vil Allah nedskrive den hos Sig som en fuldent god handling og hvis personen havde hensigt om den, og udførte handlingen, nedskriver Allah den som en enkel syndig handling”. [Sahih al-Bukhari, i Kitab al-Riqaq]

Subhan Allah! En enkel god handling belønnes mellem ti eller hundrede gange, eller mere! Og blot det at have hensigt om at udføre en god handling, er prisværdigt og belønnes. De syndige handlinger gengældes med straf, men deres straf fordobles ikke. Og den der har hensigt om at udføre en syndig handling og afholder sig derfra, belønnes idet personen har afværget syndens fristelse. Ligesom en person vi handler med, ikke vil handle, hvis han ikke kan få profit ud af den transaktion, og han vil gøre hvad han kan, for at få en profit - Allah ﷻ **al-Kareem** (Den Bærede), er Den der handler med os så vi kan få den bedste og største profit til os selv i vores transaktion med Ham ﷻ, og vægtskålen kan visselig blive tung på grund af det. Således er den kærlighed **al-Wadood** (Den Elskede) har til Sin ﷻ skabning. Derudover, så har Han ﷻ gjort

de simpleste handlinger, til en kilde til belønning for os. Handlinger, som er nemme, og ikke besværlige for nogen. Og Allah ﷻ har formet denne Deen nøje, således at enhver uanset sin situation kan få gavn af denne Barmhertighed og opnå Jannah. Også de handlinger vi kan lide og nyder at udføre, vil vi få belønning for.

Profeten ﷺ sagde:

((إِنَّ بِكُلِّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلِّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلِّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ وَكُلِّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَةٌ وَفِي بَضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيَاتِي أَحَدُنَا شَهْوَتَهُ وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ قَالَ أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ أَكَانَ عَلَيْهِ فِيهَا وَزْرٌ فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرًا))

”Enhver Tasbihah (at sige Subhan Allah) er en Sadaqah, enhver Takbirah (at sige Allahu Akbar!), er en Sadaqah, enhver Tahmidah (at sige Alhamdu lillah) er en Sadaqah, enhver Tahlilah (at sige La ilaha ill Allah) er en Sadaqah, at påbyde det rette er en Sadaqah, at forbyde det slette er en Sadaqah, endda de intime stunder med jeres koner er en Sadaqah.” (Sahabah blev overraskede og) sagde: ’Åh Allahs Sendebud! Kan det være, at en af os opfylder sin lyst, og bliver belønnet for det?’ Sendebudet svarede: ”Hvis I opfyldte jeres lyst gennem illegitime midler vil der så ikke være en synd i det? Ligeledes vil der være belønning til den, der gør dette på en legitim måde”. [Sahih Muslim, i Kitab al-Zakah]

Se hvordan **al-Rahmaan** belønner os for noget vi forvejen eftertragter og leder efter. At have en intim stund med det modsatte køn, og endda fint tøj (det nævnes i en anden hadith), er jo noget alle mennesker nyder og eftersøger, men vi bliver oven i købet belønnet for dem. Sådan er Allahs ﷻ godgørenhed.

Men ved **al-Rahmaan**, det ender ikke der for Han ﷻ bringer løsninger til de synder Banu Adam begår og de fejltrin og svagheder, som er uundgåelige hos menneskeheden. Hvordan kan Han ﷻ være **al-Tawwaab** (Den der modtager angren), hvis Han ﷻ ikke tillod Sin tjener at søge tilgivelse og angre?

Sandelig **al-Ghafoor** (Den Tilgivende) tilgiver ikke, og bærer nag, men Han ﷻ glæder Sig over at Hans ﷻ tjener angre.

Anas bin Malik ؓ berettede, at Profeten ﷺ sagde, at Allah ﷻ sagde:

((عَنْ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَرُويهِ عَنْ رَبِّهِ قَالَ إِذَا تَقَرَّبَ الْعَبْدُ إِلَيَّ شَيْرًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا وَإِذَا تَقَرَّبَ مِنِّي ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ مِنْهُ بَاعًا وَإِذَا أَتَانِي مَشِيًا أَتَيْتُهُ هَرُولَةً))

”Når tjeneren nærmer sig Mig med en håndsbredde, så nærmer Jeg Mig ham med en armlængde. Og når han nærmer sig Mig med en armlængde, så nærmer Jeg Mig ham med en favns længde. Og hvis han kommer gående, kommer Jeg til ham løbende”. [Sahih al-Bukhari, i Kitab al-Tawhid]

Han ﷻ gør det også muligt således at vores gudfrygtige handlinger kan udviske vores synder så de ikke er en byrde for os på Regnskabets Dag (yawm al-Hisab).

Jabir ؓ rapporterede:

((قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَثَلُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ كَمَثَلِ نَهْرٍ جَارٍ غَمْرٍ عَلَى بَابٍ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ مِنْهُ كُلَّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ))

”Allahs Sendebud ﷺ sagde: ”De fem daglige bønner (Salawat), er ligesom en stor flod, der strømmer forbi jeres dør, hvori I tager et bad fem gange om dagen”. [Sahih Muslim, i Kitab al-Masajid...]

Desuden varer Hans ﷺ Nåde lige indtil Dommens dag, hvor Han ﷺ vil være Den Suveræne. En dag med stor frygt og ængstelse for hele menneskeheden. Fordi her vil menneskets slette handlinger blive frembragt foran alles åsyn. Med alle de begunstigelser tjeneren blev skænket og alligevel insisterede han på at være ulydig overfor sin Herre. Hvordan vil de Troende blive behandlet?

Ibn 'Umar ؓ rapporterede, at Allahs Sendebud ﷺ sagde:

((يُدْنِي الْمُؤْمِنُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ رَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ حَتَّى يَضَعَ عَلَيْهِ كَنَفَهُ فَيَقْرَرُهُ بِذُنُوبِهِ فَيَقُولُ هَلْ تَعْرِفُ فَيَقُولُ أَيُّ رَبِّ أَعْرِفُ قَالَ فَإِنِّي قَدْ سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا وَإِنِّي أَغْفِرُهَا لَكَ الْيَوْمَ فَيُعْطَى صَحِيفَةً حَسَنَاتِهِ))

”En Mu'min vil blive bragt tæt på sin Herre ﷻ på Opstandelsedagen, indtil han er indhyllet i Hans Nåde. Derefter vil Han ﷻ fortælle ham om sine synder. Så vil Han sige: 'Husker du (at have udført) denne synd?' Personen vil svare: 'Ja, Herre, jeg husker (den).' Derefter vil Han ﷻ sige, 'Jeg skjulte den for din skyld i Dunya (det jordiske liv), og Jeg tilgiver den i dag.' Derefter vil skrifterne med hans gode gerninger blive givet til ham”. [Sahih Muslim, i Kitab al-Tawbah]

Abu Hurairah ؓ rapporterede, at han hørte Allahs Sendebud ﷺ sige:

((لَمَّا خَلَقَ اللَّهُ الْخَلْقَ كَتَبَ فِي كِتَابِهِ فَهُوَ عِنْدَهُ فَوْقَ الْعَرْشِ إِنَّ رَحْمَتِي تَغْلِبُ غَضَبِي))

”Da Allah skabte alt, skrev Han i Bogen, som er hos Ham over Tronen: 'Sandelig, Min Nåde overvandt Min Vrede”. [Sahih Muslim, i Kitab al-Tawbah]

Trods Hans ﷻ uendelige styrke og ubestridte magt, og Hans ﷻ evne til at sige **’كُنْ فَيَكُونُ** 'Bliv og det bringes (til eksistens)..', har Han dog givet os uendeligt meget plads til at angre og vende os mod Ham ﷻ søgende efter tilgivelse. Han ﷻ har ikke kun skabt os ud af intet i den bedste form, og givet os Jorden og undertvunget alt derpå til os for det er ikke nok for Ham ﷻ, men Han ﷻ har også gjort vejen til Hans ﷻ Paradis (Jannah) nemmere for os.

Lad os så lige tage et kig på forholdet til den person, som er os nærmest og kærest. Vi vil uden tvivl sige at det er vores mødre. Hvorfor? Jamen fordi det selvfølgelig er hende, der har gjort så meget for os. Det er ikke en overdrivelse hvis man siger, at en moder dedikerer sig selv til sine børn. Det er hende der bar på os i ni måneder, gav os mad, klædte os på, afvænte os, badede os, holdte os, idet vi faldt i søvn, plejede os når vi havde det dårligt, beroligede os når vi blev forskrækket, underviste og opdragede os. Alt dette gør os til villige hjælpere, og ivrige efter at behage og assistere dem i deres alderdom. Men hvordan kan den overbærenhed, som Allah ﷻ skænkede os sammenlignes med vores mødres?

'Umar bin al-Khattab ؓ rapporterede:

((قَدِمَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِسَبِيٍّ فَإِذَا امْرَأَةٌ مِنَ السَّبْيِ تَبْتَعِي إِذَا وَجَدَتْ صَبِيًّا فِي السَّبْيِ أَخَذَتْهُ فَأَلْصَقَتْهُ بِبَطْنِهَا وَارْضَعَتْهُ فَقَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَتَرُونَ هَذِهِ الْمَرْأَةَ طَارِحَةً وَكَلَدَهَا فِي النَّارِ فَلَمَّا لَأَ وَاللَّهِ وَهِيَ تَقْدِرُ عَلَى أَنْ لَا تَطْرَحَهُ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ اللَّهُ أَرْحَمُ بَعِبَادِهِ مِنْ هَذِهِ بَوْلَدِهَا))

”Nogle fanger blev bragt til Allahs Sendebud ﷺ, hvoriblandt der var en kvinde, som løb (rundt og ledte efter sit barn). Da hun så et barn, tog hun det, og løftede det op til sin mave, og ammede det. Så sagde Allahs Sendebud ﷺ til os, **”Tror I den kvinde nogensinde vil kunne smide sit barn i Ilden?”** ”Ved Allah, nej!” svarede vi, ”hun vil ikke kunne smide det.” Så sagde Profeten ﷺ: **”Allah ﷻ er mere barmhjertig overfor sine tjenere, end den kvinde er overfor sit barn”**. [Sahih Muslim, i Kitab al-Tawbah]

Hans ﷻ Kærlighed og Nåde til os er ikke til at sammenligne med nogen som helst uanset hvor kærlige de er, om det drejer sig om vores fædre, koner, børn, brødre, venner, og endda vores mødre. Han ﷻ giver os mere end vi har brug for, endda før vi beder om det.

Han ﷻ bliver aldrig træt af vores evige klager når vi er i nød. Han ﷻ er barmhjertig overfor Sin tjener, selv når tjeneren ikke er barmhjertig overfor sig selv. Det er Ham ﷻ og Ham Alene, der giver belønninger, besvarer bønner, tilgiver fejltagelser og synder, og fordriver sorg. Han ﷻ er Den mest Generøse, man kan bønfalde, Den mest Rundhåndede, og Den mest Barmhjertige overfor Sin ﷻ tjener. Han ﷻ dekretterer lykken for Sine ﷻ tjenere, og udøver Retfærdighed og Nåde, er generøs og skjuler Sine ﷻ tjeneres slette gerninger. Han ﷻ besvarer Sin tjeners bøn, skønt Han ﷻ ikke har brug for Sine tjenere. Han ﷻ tilgiver endda efter at Han ﷻ ikke er blevet adlydt. Hvis et menneske gjorde bare en lille smule af disse ting mod et andet ville den person ikke kunne afholde sit hjerte fra at elske ham. Hvordan kan en tjener ikke elske Den der altid er Barmhjertig og Overbærende overfor ham, af hele sit hjerte og krop, til trods for hans slette gerninger? Hvem ellers har gjort Sig fortjent til at blive elsket og behaget, end Den Almægtige Allah ﷻ? Og hvem fortjener mindst, at der bliver gjort oprør og begået ulydighed imod Sig?

En mand kom engang til Ibrahim bin Adham, og klagede over sin egen manglende lydighed til Allah ﷻ: ”Åh Abu Ishaq! Jeg begår overtrædelser imod mig selv, (ved at begå synder). Informer mig om noget, der kan behandle dette. Ibrahim sagde: ”Hvis du accepterer fem betingelser, og holder fast i dem, vil ingen skade eller syndig nydelse nogensinde ødelægge dig.” ”Fortæl mig hvad de er” sagde manden. Ibrahim sagde: ”Hvis du ønsker at være ulydig overfor Allah ﷻ, så lad vær med at spise af Hans forsyning.” Manden sagde, ”Men hvordan skal jeg spise? Alt på jorden er fra Ham!” Ibrahim sagde, ”Hvordan kan du så slå de hænder, som brødføder dig? Er det korrekt at spise af Hans forsyning, og være ulydig overfor Ham på samme tid?” ”Nej, det er det ikke!”, svarede manden, ”Hvad er den anden betingelse?” Ibrahim sagde, ”Hvis du ønsker at være ulydig overfor Allah ﷻ, så flyt fra Hans jord.” ”Det er endnu mere besværligt, svarede manden, ”Hvor skal jeg leve?” Ibrahim sagde, ”Er det korrekt at spise af Hans forsyning og leve på Hans jord, og være ulydig overfor Ham?” ”Nej, det er det da ikke!”, sagde manden, ”Hvad er den tredje betingelse?” Ibrahim sagde, ”Hvis du ønsker at være ulydig overfor Ham til trods for at du spiser af Hans forsyning, og lever på Hans jord, så find et sted hvor Han ikke kan se dig, og vær ulydig overfor Ham der.” ”Hvad mener du Ibrahim? Han ved alt hvad der sker selv på de mest skjulte steder!”, udbrød manden. Ibrahim sagde, ”Er det så korrekt, at du er ulydig overfor Ham, når du spiser af Hans forsyning, lever på Hans jord, og du ved, at Han ser alt hvad du gør og siger?” ”Det er det sandelig ikke!”, sagde manden, ”Fortæl mig om den fjerde betingelse.” ”Når Dødsenglen kommer for at tage din sjæl, så sig til ham, ’giv mig lidt tid, så jeg kan opføre mig retskaffent overfor Allah’”, sagde Ibrahim. ”Men han vil da ikke lytte til mig!”, protesterede manden. Ibrahim sagde, ”Jamen, hvis du ikke kan afværge døden længe nok til at give dig selv tid til at angre, og du ved at når den kommer, at der ikke vil være nogen udsættelse, hvordan kan du så håbe på at blive frelst?” ”Hvad er den femte betingelse?” sagde manden. ”Når Ildens engle vil tage dig med til Ilden, så lad vær med at tage med dem”, sagde Ibrahim. ”De vil tage mig med, om jeg vil eller ej”, råbte manden. ”Hvordan kan jeg så have håb om at blive frelst? Det er nok nu, Ibrahim! Jeg beder om tilgivelse, og jeg angrer (laver tawbah)!” Mandens angren var oprigtig, og siden dengang deltog han ivrigt i tilbedelse, og undgik ulydige handlinger indtil han døde.

Burde vi ikke også vise Ham ﷺ taknemmelighed med entusiasme, idet Han ﷺ fortjener det? Så lad os tage et kig på det bedste eksempel, Sendebudet Muhammad ﷺ. Han ﷺ plejede at blive oppe hele natten indtil hans ﷺ fødder svulmede op. En af hans ﷺ koner spurgte ham ﷺ hvorfor han ﷺ gjorde det, når Allah ﷻ allerede havde tilgivet både hans fortidige og fremtidige synder. Så sagde han ﷺ, at hvis det var tilfældet, burde han ﷺ så ikke stadigvæk være taknemmelig?

Og hvem er vi, sammenlignet med vores elskede Profet? Sandelig, vi har endnu mere grund til at være Ham ﷺ vores taknemmelighed idet Han ﷺ har givet os alting og vi kan ikke begrænse os til nogle få lovprisninger her og der men vi skal da underkaste os til Ham ﷺ fuldstændigt og uden forbehold. For det er i vores lydighed til Hans ﷻ påbud og afholdelse fra Hans ﷻ forbud at vi manifesterer vores taknemmelighed til Ham ﷺ med trofasthed.

En mand kom til Abu Hazim ؓ og spurgte, ”Åh Abu Hazim hvad er øjnenes taknemmelighed?” Han ؓ svarede, ”Det vil sige, at vise hvad der er ret, og dække hvad de ser af det som er slet.”

Manden spurgte, ”Og hvad er ørernes taknemmelighed?” Han ؓ sagde, ”Hvis du hører noget ret, så forstå det, og hvis du hører noget slet, så afvis det.”

Så spurgte manden, ”Og hvad er hændernes taknemmelighed?” Han ؓ sagde, ”Brug dem ikke til at tage hvad der ikke er dit, og afhold dig ikke fra at give hvad Allah ﷻ er berettiget til.”

Manden spurgte derefter, ”Og hvad er så mavens taknemmelighed?” Han ؓ svarede, ”At dens nedre del er beregnet til mad, og at dens øvre del er beregnet til viden (hvilket betyder, at den ikke skal proppes med mad).”

Manden spurgte, ”Hvad er så kønsdelenes taknemmelighed?” Abu Hazim ؓ svarede ved at recitere følgende Ayat:

﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِأَعْتَابِهِمْ حَافِظُونَ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾

”Og dem der beskytter deres kyskhed, men ikke overfor dem de er gift med, eller de tjenere, som de besidder. Det er dem, som ikke vil blive bebrejdet. Men den, der ønsker at overskride de grænser, er blandt overtræderne”.
[MOQ al-Mu'minin 23:5-7]

Manden spurgte ”Hvad er føddernes taknemmelighed?” Han ؓ svarede, ”Hvis du hører om en retskaffen mands død, som plejede at anvende sine fødder, når han udførte gode gerninger og 'Ibadaat (tilbedelseshandlinger), så brug dine ligesom han gjorde; hvorimod hvis du hører om en mand der døde, som var afskyelig i dine øjne, så afhold dig fra det, han plejede at gøre, og vær taknemmelig overfor Allah.” Han ؓ fortsatte, ”Hvad angår den der kun brugte sin tunge til at udtrykke sin taknemmelighed, er ligesom manden, som kun dækker sig med kanten af sit klæde, uden at tage det på, for det vil ikke gavne ham det mindste imod hede, kulde, sne eller regn.”

Hvordan skal vi besvare dette, kære brødre? Som vi nævner blot nogle få af de begunstigelser, Allah ﷻ har skænket os? Hvordan skal vi besvare dette?

Hvordan kan vi være halvhjertet og tøvende når vi møder vores Herre i Salah? Hvordan kan vi holde os tilbage fra ekstra 'Ibadaat handlinger? Hvordan kan vi nogensinde tænke tanken, at vi har gjort nok for at betale Allah ﷻ tilbage med blot nogle få udvalgte lydighedshandlinger som Han ﷺ Selv afstedkom og

retledte os til at udføre? Kan vi være tilfredse med bare at udføre det som er minimum? Skammer vi os ikke over, at vi ikke ofrer for Hans ﷺ skyld, fordi Han ﷺ har givet os alt, og Han ﷺ har bedt os om så lidt til gengæld? Kan vi blive i vores hjem når fjoldele mænds idéer frembringes for at rivalisere Hans ﷺ Shari'ah? Kan vi være ligegyldige overfor, at Hans ﷺ Deen dagligt tilsidesættes, hånes og latterliggøres åbent? Når urene og arrogante mænd har erobret Allahs ﷻ Ret til at være Den Suveræne? Når Hans ﷺ fjender og dem der fornægter Hans ﷺ Nåde får lov til at regere suverænt på denne Jord og når Hans ﷺ elskede tjenere bliver slagtet skånselsløst i alle klodens hjørner? Skal vi ikke skynde os for at forsvare Hans ﷺ Deen med mere vigør og styrke, end vi ville gøre for at forsvare vores egne mødres ære? Er det ikke noget **al-Hafiy** (Den Nådige, som er konstant og intens i Sin Nåde) fortjener mere? Intet burde holde os tilbage fra at ile til vores Herres ﷻ Ordre, når Han hidkalder os. Ligesom **al-Mujeeb** (Den der besvarer bønner) lytter til vores bøn om retledning og hjælp, burde vi så ikke sige **labbaik** ("til Din tjeneste!") til Hans ﷺ kald når Han ﷺ siger:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ﴾

"Åh I som har Iman! Besvar kaldet fra Allah og Hans Sendebud når de to kalder jer til det, som vil give jer liv. Vid at Allah kommer imellem en mand og hans hjerte, og til Ham skal I vende tilbage". [MOQ al-Anfal 8:24]